

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Contra proprietarios regule sancti augustini

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](#)

Cōtra proprietarios regule augus.

22

Contra de magister et pater carissime + familiaria colloqua que tecum in ianua et bau-
dum et quibus alibi me habuiisse recolo. Ego
negotiis tuis salutares quos audiui de te omne
bonum: precipueque humilitatem que virum
omnium fundamētū plūmēre agunt. Ideo
cum dilecto fratre et socio meo cancellario
parisiensi ad p̄missa te caritatue exhortas-
ri persuasus sum. **T**uus p̄ omnia p. car-
dinalis Lameracen. **P**ost scripturā et
datā litterā istaz fuerū die veneris vici
mo p̄terita vnitū facio cōcilium dñi castella-
ni qui simili ad alios fecerūt et publicat
subeactiones a p̄. deluna Digneris ad pa-
cem regni imo de regnoq; laborare. et bene-
vale. Scriptum. xxi. Junii. Constan-
tiae in dño qui tuā in bono viā dirigat/
custodiat et confirmet Amen.

Tuus ad te deuot⁹ Jobannes Lancelli-
nius parisiensis.

Finit epistola magistri Jobannis de ger-
son ad sanctū vincentiū ordinis predica-
torū missa in qua horat ut concilium con-
stantie sua personali presentia accedere
digneat sectamq; se flagellantium ut ad tem-
pus deserat modestissime persuaderet.

Incepit tractatus
cōtra proprietarios regule Augustini q̄ assi-
dit cancellario pisiens. Quis suū non esse re-
sistimil⁹ sit quia neq; in stilo neq; in doctri-
na scriptis suis p̄suis concordat.

Eius domus me Augustine
pater amicorum sal⁹ obsec-
um debitu sinceraq; dilectio
adversus proprietarios regule
me p̄fessorē et p̄ficiatis de-
fensorē amicicia iūctos suader fratremus
amor tricuspidē ferrū iacere nō ut ledat s̄
suadeat tutiore viā veritatis. **I**mpugna-
bis q̄ proprietas p̄mo loco q̄ ipam regulā Au-
gustini n̄ solito votū p̄missam. Secundo per
anciātē scripture sacre et canonū. **T**ertio dis-
soluedo p̄ virib⁹ illorū rōes q̄tū? veprib⁹ p̄
p̄ficiatis excussis radicis? vos amici q̄rōc-
cione hec traxi iūera vocationē vestrā
regulā. sicut in vnu estis ɔgregati vnanī
mes biteris in domo dei et sit vobis cor vnu
et unū vna et oia cōmunia. nec sint scis-
mas int̄ vos q̄ p̄ter meū et tuū orūntur.
Caritas enī dicit regula vna nō q̄rit q̄ sua
sunt sed oia p̄p̄is anteponit. nō p̄p̄ia cō-

munibus. **E**t q̄to ampli⁹ rem cōmunem
q̄ p̄p̄ia curaueritis tāo vos ampli⁹ p̄fice
re noscaris. Ut in omnib⁹ quib⁹ vtil⁹ trās-
itoria necessitas supemineat et p̄maneat ca-
ritas. Qm̄ innocentes dicit pater Augusti
nus nō estis si tacēdo frēm perire sinitis.
fraternū enī vnl⁹ crudelitē dissimulat. nec
sine anime p̄cilio misericorditer indicat.
Propriū siquidē b̄re pbibet Aug⁹. alii
nis suis in regule exordio quo magis cari-
tate et pacē ostenderet finē esse religiōis ins-
ter fratres cu dicit. In vnu estis ɔgregati
ut vnanimes bitetis in domo et sit vobis
cor vnu et aia vna in dño. **S**equit. Et
nō dicatis aliqd p̄p̄iū. Orati⁹ aut̄ peccatū
est facere q̄ dicere. **L**ū ceterius opus mali-
ciā superaddat interiori. vt furari occider
et mechari grauius q̄ dicere aut p̄ponere in
mente ergo si pbibet et p̄esse verbū p̄rie-
tans a fortiori et factū. **A**ū dictuz neq; iam
nō habet aut bonitatē. nisi sit signū rei cu-
ius est dicū. ergo si pbibet dicere quicq; p̄
p̄iū magis pbibet habere illud. **S**ecundū
mot lequit in textu regule quā voulis
Et sint vobis omia cōia. Omne aut̄ fm̄ lo-
gicos est vle signū qđ distribuit p̄ vniuer-
sib⁹ generaliter que sub possessione cadūt
cuiuscunq; nature sint. siue sint iocalia. si-
ue pecunia. vel aliud. Ergo falsificat vlis
ista regula in votū vestri periculū per quod
cunq; p̄icularē p̄p̄iū qđ p̄p̄iū et cōe oppo-
nunt. **T**ertio ɔsequenter in textu regu-
le subiungit. Et distribuit vnicuiq; vestrū
a p̄posito vro/vic⁹ et tegumētū nō eq̄liter
vlo/qđ n̄ eq̄lē valent oēs. sed sic cuiq; op⁹
fuerit. **A**ū dicit vngint lib:as aut scuta. sed
tegumētū paratū. qđ lōge paucioris est oc-
cupamētī. qđ p̄cū el⁹. **A**ec ɔformi⁹ vite as-
ploz a q̄ regularis vita originē cepit. **A**ū
sequit in regule textu. **S**ic enī legit in acti-
bus aploz. qđ erat illis oia cōia et distribue-
bat vnicuiq; put cuiq; opus erat. **A**ū aut̄
distribuebat aplis et coz seq̄cib⁹ pecunia
sed vici⁹ et vestitus. qđ p̄positū ɔfirmat. **A**ū
pecuniale vestiarū eq̄litatē quā intendit
Aug⁹. corripit. Pater si xtingat senē frēm
et debilē cui op⁹ est ampli⁹ vestimētū. qđ sa-
no pdigū forē sui vestiarū et libalit supra
modū in ɔmetationib⁹ exponere qđ in te-
gumētō suertendū est. talis senē infirm⁹
male vestiet et iūenit fortis nō pdig⁹/ me-
lius ipso induet ɔtra incēptionē Augustini.
Quarto arguit q̄ thopīca regulam. Si

II

Contra proprietarios

quod minus videtur esse/inest/ et illud quod
magis proprium ergo habere tolerabilius est
in nouis ordinis quam senioribus propter im-
fectionem eorum sed ulla pribet regulam quaeque
relinere de seculo dices. Qui aliquid ha-
bent in seculo/quando ingressi sunt monas-
terii libenter illud velint esse commune. Q-
non habent/nō querent in monasterio. Ergo si quod de seculo afferit in monasterio esse
commune oportet, a fortiori illud quod de mo-
nasterio est similiter de redditibus cibis. De
mū si in cōe reponere habet/ et propriū vitare
nouiter ingressi. A fortiori etiam senioribus il-
lis/ quorum debet esse status et vita perfecti-
or. Et in signū huius eis reverentia exhibi-
bet a minoribus ordinis. Retinere ergo nō
licet proprium his qui habuerunt in seculo ne-
quam non habentibus in seculo/in monasterio
querere permittit Augustinus. Ergo om-
nibus iubet proprium non habere quia om-
nes qui ingressi sunt aut habuerūt aut nō.
Si primum relinquendū est, si scōm non
est querendum ergo nullo modo retinendū
quādū. quādū. hic arte et modestia diuites hu-
milientur et pauperes non infestent. Quin
to edocet Augustinus. Cū sibi cordi fues-
sit commune caritatis inter fratres et abomi-
nable proprium/dissensionis et brigie somes
quia de hoc primo loco tractare incipit in
regula/rīcō ad locum de oratione. Non ne
scius/ quomodo proprietas scismata faciat, vna
nimitas aduersat et paci, quib⁹ opus est or-
antib⁹/teste Hugone in expositione regu-
le. Non prodest inquit una dom⁹/ si separat
diuersa voluntas. Quoniā longe maior
unitas animi quam loci, habitus et coniunctus
cordis quam corporis. Caritas autem est quam habita
reficit vnanimes in domo et pacem vera-
tribuit. Orationē quoque et audibile facit/
nec que sua sunt querit, sed que Iesu christi.
Hinc etiam fratres monachib⁹ ne sa-
pientes sint in oculis suis, opinionis pro-
prie defensores aut discordie turbatores. Si
ergo concordie aduersat propria voluntas, ergo
etiam propria cista aut bursa nō conuenit
comuni caritati/ quia illa communia propri-
tais anteponit. Sexto rīb⁹ de oratione/
jejunio et lectura prandij mentionem fecit
Augustinus in regula, consequenter de cibo
infirmorum specialiori loquens quam saniorū
inquit. Etsi eis qui ex morib⁹ delicatio-
rib⁹ venerint ad monasterium/ aliquid ves-
timentorum aut alimentorum datur quod non

fortioribus tē. Frustra nempe dari dicere
nisi hos nihil habere unde hec comparando
intenderet. Septimo idem facit sed im-
plicite, cum prohibet non figi oculos invi-
sa muliere. Nec dicatis inquit vos animos
habere pudicos/ si oculos habetis impudi-
cos. Ergo cum pari voto promittitur pau-
peritas sicut castitas. abstinentia est a manu
omnis proprietaria possessio. sicut ab oca-
lo omnis feminine delectatio carnalis, quia
oculus et manus in istis se habent conformi-
ter et virtutes est reuera ad vomitum. Hic
in visibilibus carnis, illuc in opere seculi/
corā iusto iudice. Et sequit in regula. Hoc
inquit quid dici de oculo non figendo/ eti-
am in ceteris pribetis obseruetur /cum
dilectione hominū /et odio vitorum. Con-
victus autem si recusauerit ferre vindictas
principia a consortio fratum. Confirmat
qua plus est rem illicitam tangere quam vide-
retantur. et adhuc amplius possidere / et ad
nūcum habere voluntatis quam tangere aut
velle. Ergo si in voto castitas pribetur os-
culis figi in feminā/ quem non in voto pa-
pertat. s probibetur etiam propria posses-
sio. Non enim minus scandalisat apostolus
seu tergiversatio secundi quam primi in co-
spectu hominum. Octauio non altera sa-
pit venerabilis Hugo in expositione. Et
non dicatis aliquid proprium. Non dicas
minus inquit quicquid meum aut tuum, sed nos-
strum, ut dicitur. capa nostra / vestis na-
grafium nostrum. sicut dom⁹ ecclēsia et claus-
strum. omnia in communi habenda sunt.
Larvalces sunt fratres qui communia diuis-
dunt spirituales qui diuisum in communia
reponunt. Ergo si volum hereditate possi-
dere dominū nihil habeamus/ aut preter
ipsum. Quoniā si aurum, argenteū, vel quid
aliud cum christo queritur, dicit Hieronim⁹
cum istis et similibus propriis/ para-
fieri dignaſ de. Ap̨li imitemur misericordia
Thimo. vi. Hūtis alimēra et quod tegamur
tē. Quippe trib⁹ Leui nō habuit premi-
tra. Homo in depositō et regule. Ecclēsia
buat vnicuique, put op̨ fuerit. Dīs ordina-
uit ecclēsiam ut pleriq; spūalib⁹, ceteri autem
spūalib⁹ vacaret. Prepositoꝝ officia sunt sub
ditis corporalia ministrare. Subditoꝝ vero
spūalib⁹ insistere/ orationib⁹ vix/ et expositōis/
et lectioni. Ergo confundit religio cum quod
quisque pūis efficiunt necitatis/ et cōsiderat
vestiarū tollit. Decimo quod vestiarū eōl

ter distributū straria regulē dicit̄. q̄ non equaliter est omnib⁹ tribuendū q̄ nō equa lie valēt oēs. Plurib⁹ enī illidiger eger qm san⁹, et senec q̄ iuuenis. Itā enī fuāda na ture necessitas vt nō intereat corpus s̄ ser uiat et nō subgredit. Undecimo p̄ eūdem venerabile Hugo in expositione buius paſſus. Et qm̄ aliquid hēbant in ſeculo li benter illud velint eſſe cōmune. Duo inq̄ ſunt q̄ relinqui oportet p̄ p̄t dēū facileas. f. ſoſſidendi / tvolūtaſ habēdi / iuxta dñi ſe tentā Lu. cij. Aſi q̄ renūciauerit omib⁹ q̄ poſſidet / n̄ p̄t me eē dīſcipul⁹. Nō n. ſuſ ſicit extēriō ſe relinq̄re ſubaz / niſi intēriō ſe rēſcindam / ſcupiſcētiā. alias eēt renūcias ſio vocalis cīm / hypocrisis / diſſimulatio facia co: i hoib⁹ nō corā do / q̄ nouit abſcō dita cordis. Duodecimo Hugo expo nēdo hūc paſſum / vnanimit̄ viuit̄. Hic inq̄. Paugras et hūilitas generāt caritatē inter frēs. Lāt̄as vero nutrit et ſoueru na nimitatē ſcordē et pacē. Ergo per locū ab oppoſit̄is. poſteſſio et ſupbia discordiam et iurgiū / vt cū vñ⁹ eſt altero dītior ſeſquiter ſupbior et infēſtior. Dēſpectatores ei ſint et iniuriatores diuites vt dīct̄ Aristo. iij. eth. et ſe dignificantes ſup alios / q̄ deperit ſeſtūm fraternitas vniuas. et p̄ ſequēs caritas deuotio et religio. Tredēcimo in ter occaſiones alias p̄prietatē inducētes / poſſimū arbitror / fuſſe hūanū timorem deficiēdi in neceſſariis / tpe egritudinis et ſenectutis / qm̄ tūc opus eſt multo plurib⁹ q̄ cū valem⁹. Nunq̄d aut̄ tāta forſitan pui ſio foſet in regula circa iuermos et debiles niſi hā ſollicitudinē a cordib⁹ fratrū inten deret Auguſti. euellere. vñd ſanos / ne mo leſte ferāt lautiſ egros paſci / oſtentit ſeli ciores eſſe dīces. Delius minus egere q̄ plus babere. Decimoquarto p̄p̄tū religioſor̄ regulariū impugnat̄ illud Augu ſtini in regula. Quicūq̄ int̄m malū p̄gredi ſuſ fuerit / vt occulte ab aliq̄ l̄ras aut mu nus accipiat / ſi hoc vltro offert. parcat illi torē p̄ eo. Si aut̄ dēphendit aut ſuincit graui emēdet. Ubi Hugo. aliqd occulta re inq̄ / eſt ordinē inſtrigere / et ſanc̄tu p̄po ſitū paugratis. Qui abſcodit / inq̄ morta liter peccati velut alter Hiezi fac̄ ſacrilēg⁹. Nob̄ ait / ouenit bñ viuere / et bonū etem plū dare / et malū tollere ſuſpitionē. Nō eſt malū q̄ mun⁹ / cū vt ſic et amore pcedit. ne q̄ cultell⁹ / aut hmōi / ergo q̄ p̄p̄tū. Lō,

ſequētia pbaſ. q̄ ei q̄ nō feciſſet votū pau perat̄ / vtpuſa ſeculari nō eēt peccatiū ac cipe et ſeruare ſicut regulari. Hili ergo p̄ riculō ſum eēt p̄p̄tū ſalut̄ / non vocare ſhō Augu. grāde malū / grauitetq̄ punienduz etiā ſe dono vel munere pcedat de p̄p̄tū bonis ſeculi. q̄to magis ergo ſi et impia volūtate ſerueretur de bonis cōmūnibus. Decimoq̄nto impugnat̄ p̄p̄tā ſe gulam beati Auguſtini / vbi dīct̄. Vcetes vras ſub vno cultode babeat̄ / vel plurib⁹ bus / ne a tinea ledan̄. Cufodiri iubet ve ſtes dīct̄ Hugo ibidē / ppter duo. Primo ne p̄ incuriam a tinea ledan̄. Secōdo ne frater. qui ſpiā illā quā haber vſtē p̄p̄tā credar ſi in p̄p̄tō loco ſeruare. puta in ca mera / vel in cifta ei⁹. Ad extēminandā enī omīne p̄p̄tā ſe ſequenter dīct̄ Auguſti in regula. Nō ad vob p̄tneat qđ vobis in dumentū p̄ tempor̄ ſe grientia p̄oferatur vtrū illud qđ depoſuerat / an aliud recipiat dum tamē vnicuiq̄ pur opus eſt non ne getur. Heq̄ ſe querat̄ deterius ſe accepisse / q̄ posuerat. ſed magis p̄bate inq̄ q̄tū vobis deſit in ſanctō intēriori habitu co:dis qui p̄:o habitu corporis linigans. Decimofeo ſirmaſ ſe exterminat̄ p̄p̄tā ſe poſitione Hugoſi in regule paſſu. Diſcu mus inq̄ ſrat̄ ſupfluua reſecare / vt dum quod opus eſt non negatur / vltra q̄ opus ſita nemine requirat̄. Supfluua qđem eſt ſcōa tunica. p̄fectioni religionis euāgelice contraria Matth. c. et Lu. ic. Heq̄duas tunicas habeat̄. Et intellige p̄ tunicam vñā / q̄tū ſuffici de vſtitu p̄ tegumento neceſſario vñ⁹. Supfluū eſt etiā hmōi an belare ad qđ nō p̄t quenire cū ſalute. Hā in voto paugratis ſibi velle abstulit et posſe Ad ſemel vero abiuratum velle anbelare n̄ minus ridiculō ſt̄ / q̄ ſiquis de mona cho ſtudere non eſſe monachus aut de ſte rili plificus. Decimoſeptimo hoc idem vñā p̄p̄tā ſe deminat Aug⁹. in regula dīct̄. Et ſicut paſcimini et vno cellario / ſic induamini et vno vſtario. Unū et multa opponunt̄. iij. metaph. Cum ergo iubat vñā et cōem vſtariū ſequiſ p̄ locū ab op̄ poſtit̄ q̄ p̄biber p̄p̄tū ſingulare multū. Vlētē q̄ ſi votū ſuatiſ ſe regule. cū toties iſ ſringit̄ et tā expiſ ſe ſel ſe ſt̄. Iudicate ſi et vno vſtario induamini / eo mō q̄ paſcimini et vno cellario / ſi que ſuatiſ in vris cambris vel cifti / ſub cōi ſint custodia

Contra proprietarios

sicut vinū in penu/aut bladum in horreo.
Qd si diceritis pfecto diē negatis et recipiē
tiā oppositā, et p̄tradictoria siml' vera oce
ditis. Cōtra quos nil ampliō disputandū
dicit Aristote. n̄i tales aut in ignē pūcere
aut exceccare. Quia idē est p̄p̄cere et nō p̄p̄
tere illis. exceccare et nō exceccare. Negare s̄
nō potestis qn̄ pmissam paupratis fidē vio
letis/et ad vomitū revertimū possessionis
derelictis. Decimo octauo Aug⁹. necdū
centus est cōe esse vestiarū/aut dona seu
mūera parentū et amicorū. sed etiā vult esse
cōmūnia opa singuloz qd est mal⁹. dicens
Nullus aliquid sibi opetur/ sed om̄ia opa
vra in vnu fiant. maiori alacritate et studio
q̄ si vobis p̄pis faceretis. Caritas enī post
ponit p̄p̄ria cōib⁹. imo p̄p̄ria nescit. Et qn̄
to ampliō rem cōem q̄ p̄p̄ria curaueritis. tā
to ampliō vos noueritis in religione. p̄fice
re. qm̄ cōia curare caritatis est meritorie.
sua aut̄ p̄p̄ria nature reciprocē. Decimo
nono pbatur hoc idem p̄ illud quod sequi
tur in regula. Consequēs est enī vt q̄ fili⁹
suis in monasterio cōstitutis aliquā t̄tū
lerint vestē. siue quodlibet aliud inter ne
cessaria deputandū/ illud nō accipiat occē
te. sed sic in p̄tate prepositi/ vt in rem cōem
redactū/ cui necessariū fuerit. p̄beat⁹. Mai
or aut̄ rō cōitatis videt esse de bonis eccie
cōmūni b̄ de ipsoz parentum dona
riis. que ex proprio p̄cesserunt eoz. Ergo
si p̄p̄rium phibet in secundis. sequitur etiā
q̄ in primis. Vicesimo ostendit hoc
ipsum per Hugonem exponentem hunc
passum. In cōmuni omnī vita inquit cu
iusmodi est religionis cōuersatio. nihil licet
recipi. nihil occulte retineri. Alias iam nō
esset cor vnu et anima vna. si non essent om̄ia
cōia. vbi aut̄ om̄ia cōia nulla sunt pro
pria. Dic mibi queso. nōne regulā Augus
tini voulisti. nōne vitā regularem scđm eā
tenere promisisti. nonne om̄ia predica
dicit esse cōmuniā? Ergo necessario aut il
lam pmissam non tenes. votifragus. aut ni
bil peneste p̄p̄rium habes. alias regularis
non es sed magis irregularis. Lū enim ni
bil retinet⁹. dicit Hugo. p̄p̄rium. auari
tia restringitur. inuidia religatur. et omne
fomentum discordie superfluum refecatur
caritas vnanimis connutritur. et pauper
tas deuota custoditur. Et dū non licet ter
rena retinere. cogiturn amplius celestia co
gitare. tractare. diligere. tanto minus enī

superba d̄lit qm̄. q̄to magis in infimis
delectatur. Vicesimo primo/ propri
tas repellit Hugonis auctoritate. Hūt
inquit qui grauitur turbantur inter fratres
cum non licet donaria retinere parentum.
amantes seruare munuscula suorum/ et in
proprio delectantur. Adeo enim sepe in
descunt vilibus et paruis istis oblectamen
tis/ ut eorum occasionibus soleant turbas
re concordia fratuz. quod persuasionē dia
bolica fieri dubium non est/ qui in eo ten
tat in quo magis se praelucere cognoscit.
Propterea diligenter omnia terrena calcā
da sunt/ que caritatem fraternalē turbare
possunt/ vi sit laqueus contritus et nos libe
rati simus. Vicesimo secundo superad
dit Hugo supradictis q̄ frater qui munus
acceptum celauerit/ furti iudicio condem
net. Parum dixi imo certe sacrilegio/ qd
peius est/ q̄si iude similis factus prodicou
Prodit enī conuentū totū/ cum rem eius
cōem ecclesie/ desinu caritatis subtrahit in
p̄p̄iu vsum. Uer⁹ dixerim p̄didit sc̄p̄m
cu retrospicit ad abiectū seculū/ et regulam
violat et rotu. Ergo si furtū cōmittis fm
Hugonē/ seruando seculare donariū/ nun
qd erit sacrileg⁹ qui de cōi sacro p̄p̄iu sunz
facit. In cōmuni dederūt fundatores. et ni
si in cōmuni retinere potes cum salute. Vicesimo tertio lauacru corporis infirmi
et lotionē vestī curiosam phibet August⁹.
in regula fieri fm p̄p̄rium arbitriū fratrum
sed magis p̄repositū/ ut etiam si nolit frater
faciat iubente p̄reposito/ quod illi expedit
pro salute corporis. Et si velit/ negāte illo n̄
faciat vt nō obediat sue cupiditatī. Lū er
go beat⁹ pater Augusti. cu regula/ vta/ p
missa/ maximus et prim⁹ sit p̄positus post
decum/ regularib⁹ fili⁹ suis canonici/ p̄ci
piēs in tot locis et passibus omnia habere
cōia. et in p̄p̄rio nihil. sequitur q̄ illi paren
dū est/ et non p̄p̄rie lascivie. qm̄ Hugonet
ste non ornat nitoz corporis aut vestī sed
mox. et spūalis magis querenda est mun
dicia q̄ corporalis. Si ergo p̄p̄ria libido pi
bibe in lotiōe vestī aut corporis rōe obedie
pmisse q̄ p̄p̄iu abiecit voluntate. q̄re etiāz
n̄ phib eret. p̄p̄etas pecunie et iocaliū/ repu
gnas voto paupratis/ caritatiq̄ fratne. mul
to min⁹ rōabile videt i forēlibo et alici⁹ p̄p
uz lice⁹ cui⁹ mōi sūt fortune. bōa i cista/ aut
i camera fuata/ q̄ i p̄p̄a corporis sanitate lō
ge magis nēcāria. s̄i in ista scđa p̄p̄a voluntas

prohibet et auferit ut dictum est. ergo similiter in prima. ¶ Dicesimo quarto largitur p illud in regula augustini de egrotantibus cura laborantibus debilius vel seni. que alii cui est frater in iungenda. ut peracte de cellario quod cuicunque opere esse desperat. Quod ergo necessitate peracte sunt de coi cellario. ergo si non sit opus proprio per necessitate infirmitatis. multominus tamen sanitatis.

¶ Dicesimo quinto arguit per eundem Augustinum. ibidem. Sine inquit qui cellario sine qui vestibus sine quod codicibus scriberentur preponuntur. sine murmure seruant fratres suis. Proprium ergo vestiarium tolerare aut peracte est regulam interimere permisam quod communem statutum magistrum vestiarum per expressum. Loris autem tollit. cum quisque per se curam gerit et per consequens regula corrumperit frangit vestimentib[us] scientibus. et volentibus vobis sanguis in graue discrimen salutis ait. vestras. Regula ponit enim eadem. vos autem proprie oes. Dicite ergo si regulam permisam seruat. tamen. ¶ Dicesimo sexto confirmat hoc ipsum per illud quod mox sequitur in regula. Ut tum inquit Augustinus et calciamenta quando fuerint indigentibus necessaria dare non differat sub quorum sunt custodia que posseunt. Ubi Hugo. Ministrare debet frater deputatus coi vestiariorum sine murmure. Laueat ergo fratres ne nimis peracte importune. aut superflue. nam quicquid superfluum est mortiferum est illis. Nam unde pauperes erimus si penuria non habemus. Attendantque oblatos fidelium sunt quod vestiunt et comedunt ut formidetur populi peracte portare. Uscilicet ergo ad pulsionem calciamentorum Augustini non descendenter si quisque fratribus proprii concesserit. ¶ Dicesimo septimo confirmat per illud Augustini in regula. Lites autem nullas habebitis inter nos. et. Parvum autem solum in litium est proprium quod secundum intervallates teste Seneca. Fecit inquit dixerim humanitatem si hec duo pnoea possellina. meum et tuum tollerem de medio. Et in epistola. iiiij. Si vis vivere in pace. aut paup[er]is. aut paup[er]is filis. Rica autem est inter competitores. Et Ethicus. v. Brigitte dissensiones sunt institute. Et Boetius in tertio. unde forenses quoniam. nisi quod vel fraude avolentibus pecunie repetitur cuncte. Tolle proprium de claustro. et lapades exsuffci inuidie. luxurie. rite. auaricie. certoribus defectum. ¶ Dicesimo octavo arguit per illud de regula proprie finem. Ut autem cum

cta ista seruent. dicit Augustinus. et si quod minus fuerit non negligenter p[ro]tereatur sed emendandum corrigitur. cure ab eo quod preestribus. Ipse enim quanto loco supiore tanto in periculo maiori versat. nisi corrigatur usus manifestos et defectus patentes quibus regula corrumperit laceras in piculum salutis ait. quoniam illi est reddere rationem per ouibus. Vouit abbas vitam secundum regulam Augustini. et filii fratres Illa toties clamat omnia esse coiavnum et aiam. nihil habere proprium. coeve stari. et tamen contrarium agit quotidie. Et quod deterius est ut quaedeo infectus hoc virus cunctos ut neminem conscientia remordeat. nemo et abusivo verustate doleat. aut peniteat. quod indicium est obstinationis et irremissione periculum. quoniam qui conscientia remordente non habet. minime penitet. si non penitet fecisse. non dolet. si non dolet non conterit. quod non conterit non confiteat nec absoluat utque in fine vite. Discrimen hoc coe est. sed in primo capituli. et consequenter membro. capitlio quod regulam permisam nec servatur nec seruare cogit. iuxta vocatio officium cuius est secundum Augustinum. corrigere inquietos. consolari pulchritudines. infirmos susciperet et patientem ad oes fore. ¶ Dicimus autem quia non tenuerunt permisam regulam. Dicimus sed veritas riget. ne in fermentum pbariseorum descendat. verendum est hodie de quo Bartholomeus scribit. Uevobis ut quod decimatis menta. anetum. cimini. et reliquias que grauiora sunt legis. iudicium. miam. et fidem. Si brevis p[ro]ducitur et longa corripiaatur si innotula canthus. si in lectura vocabulo tuba. si rumpitur leviter silentium. si cerimonia reverentiales non seruant. si vestes inde center compite. si ceteris minimis defectus modicus committatur. corrigitur diligenter. Dicimus autem maiora sunt. et in corpe regule promissa expressa tam frequenter vocaque tria concernientia. cuiusmodi sunt superbia. ranco. comedationes. luxurie. proprietas auaricia. p[ro]ciosae vestes. vasa argentea in camera. ceteraeque curiositates. prochdolor negliguntur. Tales increpantibus prelatoribus. ubi supra. eos cecoruntur duces appellat. deglutientes camelum. et culicem excolantes. ¶ Dicesimo nono confirmat per regule calcem. in quo dicit Augustinus. Et autem in hoc libello tanquam in speculo possitis suspicere. ne per obliuionem aliquid negligatis semel in septimanis vobis legatur. Et ubi vos inuenieritis que

Contra proprietarios

scripta sunt facientes. agite grās deo bo/
norū omniū largitorū. Ubi autē sibi qui
cūc yestrū videt aliqd deesse doleat de p/
terito caueat de futuro. oran. vt ei debiliū
dimittat. t̄ in tentationē nō inducas amē.
Ideo autē legiſ dicitur venerabilis hugo t̄
legi precipit ab augustinō septimanatum
vt memoriter teneat t̄ obseruet diligenter.
Ex quo igil regulā bī patris Augustini
vobis speculū est o regulares. t̄ freqnter
vobis corā facie preposita. quō trabez in
oculo nō videtis. q̄ festucā videtis in alie
no. Trabes enī vt dicit Ltr. sup Barth.
est peccatū cleri. festuca autē seculariū. Ut
cuncta seruētur dicit Augusti. q̄ in regula
sunt regula legal. t̄ min⁹ obseruatū nō pte
reak sed corrīgat. Quo animo ergo tanto
tpe dissimulatis pterire cōvestiariū. ut in
duamini ex uno yestiaro sicut yescimi ex
uno cellario. Negare nō potestis quin h
voto p̄misericordia solenni. qd in regula legi
tis quotidie tot in passibz t̄ locis Antero
tū dicit aug. liber⁹ erat reddere. sed necessa
riū saluti post votū. Votq nāq̄ cōsilia. vo
bis facta sunt p̄cepta. t̄ libera necessaria.
Aliqñ ergo dolendū est de pterito pmissō
t̄ futurū cauendū. vt sitis factores verbi t̄
nō auditores m̄. Jacobi. i. Qm̄ siq̄ aus
ditor ē t̄ nō factor. cōgabityrō considera
tū vultū nativitatis sue in speculo. Lōsi
derauit enī sez abijz stati oblit⁹ est suūp̄si
us. Sic est audire quotidie in regula legi
(si tamē legal) p̄vocati estis t̄ cōgregati y
vnanime. habitetis in domo. q̄ cor vnū
t̄ anima vna. t̄ om̄ia sint generaliter vni
uersalit̄ cōia. t̄ nō dicat aliqd propriū. Qx
etiā donariū aut paternū mun⁹ vel littera
nō serue. sed phibeat in cōi. q̄ vestes sub
uno cōi custode habeant q̄ induamini ex
uno yestiaro sicut yescimi ex uno cellario
q̄ nullus sibi aliqd opetur. sed oia oga in
vnū fiant. q̄r quātoplū cōe q̄s propriū cu
ratur. cāto amplius in religione pficitur.
Q̄ caritas/ que sua sunt nō querit. s̄ post
ponit propria cōibus. Audire inq̄ hec s̄
nō facere. audire pax est aut scire regula⁹
nisi facere sequitur. Seruare deniq̄ obedi
entia t̄ castitatem nō sufficit. si paupertatem t̄
abiectionem paupertatis neglexeris. quoniam
apostolo Jacobo testante. Qui in yno os
fendit. factus est oim reus. Quinimo. qn̄
to crebris t̄ sepi⁹ auditis t̄ nō impletis t̄
so culpabiliores estis. Qm̄. ii. Petri. iii.

dicit Melius erat viā iusticie nō cognosce
re. q̄ post agnitā retrosum cōuenit. Legi
nis ergo in ruinā vestrā. nisi vos p̄p̄tis
ad cōmendatōz. neq̄ regulares vocari me
remini. aut habitū eoꝝ gerere. seu de eorū
bonis necessaria vite sumere iuxta inten
tionē fundatoꝝ. nisi regulā obfuetis pro
viribz amodo in futurꝝ. de p̄teritis penitē
tiā agentes. Nonet autem dñs vt verbis
vt̄r̄ aug. vt obseruetis hec om̄ia. p̄p̄tum
ab̄ciētes vt̄ youistis. quicūq̄ regulares
estis tanq̄ cōcordiez pacis aduersarium.
Vlos q̄ p̄estis p̄ dei misericordia co
gitate aio. demia reducere. t̄ obliqua indū
rectū. neq̄ dissimulatis vlt̄. Nō est enī
grandis differētia vtrū letū inferas vel ad
mittas ait Simachus papaz Innocēt⁹.
Error cui nō resistit approbat̄ veritas si
nō defendit opprimit. Ezechielis. xxvii
Sanguinē eius de manu tua requirā
Hec de p̄tia p̄sufficientia in qua proprie
tas regle bīt̄ augustinī visa est repugnare.
In scđa p̄cvidendū est q̄liter proprietas
impugnatur p̄ sacraꝝ scripturaꝝ t̄ canones
tam antoritatibus q̄ exemplis.

Incipit secunda

R pars huīns tractatne.
Eliyos p̄f̄st̄r̄ statutus dicit sanctus
Tbo. ii. q. clxxij. est p̄fectoꝝ
sicut etp̄oꝝ. p̄drobaꝝ autoritate
Iahuatoris mat. t̄c Sivis p̄fect⁹ esclvēde
oiaꝝ. Et Lu. x. Maria optimā p̄t̄ elegit
Ad vitā eternā ingredi volentibz necessari
a sunt p̄cepta. ad p̄fectōem. cōsilia. Hoc
idē dicit Dion. in. v. t̄ in. vi. caplīs celestī
gerarchie. monachos vel theopētas. t̄do
famulat̄os p̄fectos yocās. Lōformit̄ enī.
Paulus ad colof. iij. Sup oia caritatem
habere. q̄ est vinculū p̄f̄ctōis. Uniq̄d
enī p̄fectū est cū suo p̄iūgunt̄ fini. q̄ntum
possibile est. hoc autē est p̄ caritatē. i. Jo.
iij. Qui manet in caritate in deo manet t̄
deus in eo. Et Dion. de diuinis noib⁹. Ex
tosim est faciēs diuin⁹ amor. trāspōnes to
taliter amantē in amatū. sane in intelligē
dū. Totū enī p̄fectū totalitate diligibilis
nō diliḡt nisi a sciplo deus totalitate dili
getis anime nisi a beatis. hoc est toto affe
ctu. semp in deū rendere. sed bñ totalitate
viatoris q̄ in affectu n̄ hil bñ non solū re
pugnans caritati. qd̄ est peccati. qm̄ hoc
etia incipientibz p̄f̄cientibz cōuenit. sed

Tota & ^{bony}
Valley

Pars Secunda

25

etia impeditiū ēno ut sunt sollicitudo. cu
ra opalium. possessioes. diuitie. propriar
luntas. cōiugium. et bmo que abūciūtur
religionis voto. Nam teste S. Augustino ve
nē caritatis est cupiditas. Hinc in col
latōnib⁹ patrū inq abbas Doyces Jeu
nia. vigilie. meditatio. scripturaz. nuditas
et primario facultatū. nō pfectio sed perfec
tio instrumenta sunt. nec in ipsis existit
disciplinæ finis. sed p illa deuenit ad finē.
qua nō omnis religiosus pfectus est. s; m
pfectū haber statū. Precepta remouēt
que caritati sunt contraria. cōfilia autē im
pedimenta actus ei⁹. Dicit aug. in enchiris
dion. Quocūz mandat de⁹ quo p rū est
nō mechaberis et quecūz nō iuberis. am
monet poni consilio. quo p rū est. bonū
homini mulierē nō tangere nūc recte fuit.
cū ad charitatē ordinant. q: mot vniq⁹
deo. i. ad Thimo. viij. Finis precepti cari
tas. Precepta ut ait Hieron. ad demetria
dem virginē. Et prohibitiōes de necessi
tate sunt salutis. vi colere dēū et sabbatū
nō occidere non mechari. et c. q: mala pbi
bentur precipitūt bona p illa. Sed cō
filia de concessis sunt et licitis. ut est liber
tas voluntatis. vsus carnis in cōiugio pos
sessione et divinæ. i. Corin. viij. De virgi
nibus dñi preceptū nō habeo. consilium
autē do. Ab horū abstinentia voto se astrin
git religionis pfectio. quo pfectus vacet
deo ad augmentū meritorū victoriā tēta
tionū et maiorē vniōne cū deo. Hinc Iſi
do. de summo bono recedere inq̄t bonuz
est corge. sed longe meli⁹ voluntate. Et An
selm⁹ in libro de similitudinib⁹. ponit de
homine ulcerib⁹ et arenulis pleno. q: se li
gari facit et secer̄t sanet. Et greg. sup Eze
chielē. Sicut holocaustū est pfecti⁹ legis
sacrificiū q: totū incendit. sic q: nibil reser
uant sed sensum linguā atq⁹ substantiam
omnipotēti immolat solenni voto. vi deo
totaliter se mancipet. pfecti⁹ hñt statuz
cuiusmodi est religio. Finis siquidē reli
gionis pfectio caritatis cui⁹ sunt impedi
menta tria. que abūciūtur voto. libertas sui
possessiones. diuitie. carnis voluptates
licite secularib⁹. et pibite religiosis. qua
tinus et abstinentia horū. pmissam opam
dent caritati pfecte. Confirmat id ipm a
sancto Ibo. ybi supra. Statuz inq̄t reli
gionis est qđdam exercitū et disciplina. q:
ad pfectū icur caritatis. Ad hoc at necessa

ri⁹ est ab amore mundali⁹ affectū diuer
tere. ut patr̄ p aug. li. t. confessionū. Hinc⁹
te amar. inquit. dñe deus q: cunq⁹ pter te
aliquid amit. Et Mat̄. vi. Nō potestis
deo seruire et māmone. Et Jobānes in ca
nonica. Fr̄es nolite diligere mundum et c.
Quoniā qui diligit mādū nō est caritas
dei in eo. Et greg. in omel. Tanto inquit
quisq⁹ min⁹ lupius diligit q: nō tomag⁹ inu
serius delectat. Amor ergo sine cōcupiscē
tia carnis et oculoꝝ et supbia vite p: pedis
uni pfectōem caritatis deit. p: primi trahit
et hominē inferius. Sed p oppositū pa
ratig voto. castitatis quoq⁹ et obedientie
tendit sursum in dēū. veluti nihil inferi⁹
habens. qđ delectet. Pauprētē cōmēda
uit xps caput ecclie nascendo. L. u. v. qm̄
a paupere matrē virgine nascit in stabulo
pannis inuoluit. et inclinat in psepio. In
omni deniq⁹ vita sua reducit pauperas. Hu
bil possidere in p: prio cōmendat vetus tes
stamentū. Num. xviii. Dicit dñs ad aarō
In terra cop⁹ nibil possidebitis. nec hēbi
tis partē inter eos. Ego pars et hereditas
tua in medio filioꝝ israel. Numis auarus
est dicit Augu. cui nō sufficit de⁹. Et hie
ro. Dñs cum istis insimis pars fieri dedi
gnas. Et amb̄. Hi apti sunt ad regnū celo
rum. qui nullis cupiditatib⁹ occupant. sed
ad futura festinant. pmissa vite celesti. Et
grego. Illic cupit anim⁹ afflister vbi se spe
ret line fine gaudere. Et ad magna pmissa
pueniri nō potest. nisi p magnos labores
Si pter te dñs sue renunciat matri. cū dis
cit. Quic est mater mea et q: sunt fratres mei
Cur tu dño tuo cupis anteferi? Vñ ius
ueni i querēti quo pacto vitā habet etern
iā. Respondit veritas. Si vis inq̄t ad vi
tam ingredi serua mādara. Rursus dicēte
iūene. Hec om̄ia feci a iūētute. Adiecit
Si vis pfectus esse vade et vende om̄ia q:
habes. et da paupib⁹ et sequere me. Hoc
summope claustralib⁹ notandū. Non enī
aut domin⁹ manduca. quiesce. dormi. frue
re deliq⁹ et honorib⁹ mundi. thesauros
babeto. vasa argentea. iocalia et cetera. sed
dicte vnde om̄ia. non partē sicut Ananis
ast saphira. sed om̄ia tua supple. que bas
bes iusto titulo. Hec ait da proximis. sed
paupib⁹. Nec attendendū dicit august.
quib⁹ monasterijs aut indigētibus hoc se
cer. quoniā oīm christianoꝝ resvna pub
lica eit. Audiant paupes et letētū. que sit

II 4

Contra proprietarios

paro hereditatis eoru. Beati inquit xp̄s pauperes quoniam ipsorum est regnum celorum. Ecōtra paulus ad Thymo. vi. Radix inquit oī malorum cupiditas. Hac cupiditate plus bñdi q̄ opus est. sūm glosam magistrum. et diabolus cecidit de celo in infernum et parētes nostri primi de paradiſo in exilium. In greco autē habebat radicem malorum philargiria. amor pecunie. Scribit etiā Eccl. x. Auaro nihil est seculistus. Et apostolus supra. Quā quidā inquit appetentes erauerūt oīno a fide xp̄m deserentes. q̄ in duobus locis nō potest affectus noster partiri desideriū suū. Breuiiter diuerſe in locis sacra scriptura laudat et approbat voluntariā paupertatem. In religione ergo que est domus dei abiiciēda est oīs negotiatio et proprietatis possessio. Non sit inq̄ Hieronim. in domo orōnis. negotiatio. nō possessionū amor. nō cupiditas. ne ingrediat Jesus iratus speluncā latronū. et mētas subuertet vendentū in hora nouissima mortis. Multi inq̄ Origenes sunt in domo dei que est ecclesia non spūaliter ut pmiserūt viuentes. sed carnali magis videntes et emendētes. q̄ rarius orō debite vacat secularib⁹ intenti et dediti negocīs.

Facit Actenus p̄prietas collusa lapidib⁹ sae scripture. sup̄est eā q̄ canones factos impugnare. extolleto voluntariā paupertatem. Clemens quartus. tū. q. i. dulcissimus. et sic dicit. Quid vita oībus est nec farsa fratres. maxime his q̄ deo irreprehēsibiliter cupiunt militare. et vitā apostolorum imitari. Quid enim suis omnīs que in mundo sunt oībus esse debuit. sed q̄ iniqtatez alius dixit hoc esse suū. alius isto. et sic inter mortales orta ē dissensio. Deniq̄ grecorū quidā sapientissimus omnia cōmunia esse amicorū dixit. Et sicut aer ait. aut lux solis diuidi nō potest aut mediari. ita nec cetera quecūq̄ cōmunia/que data sunt oībus ex natura. Propter quod dñs ait per prophetā. Ecce q̄s bonū et iocundū habita re fratres in vnū. Et apostoli cōmune in vnū duxerūt vitam. Quid ut in eō actibus dicitur. multiitudine credentium erat corvū et anīavna. nec quisq̄ aliquid dicebat suū. nec erat egens inter eos. Omnes q̄ dominos vel agros possidebāt. venditis illis offerebāt precium ante pedes apostolorum. sicut quidā vestrū cognoverūt viderunt nobiscū. Ananias autē vir austus et Sa-

phiraytor eius q̄ mentiti sunt nobis p̄nibus corrueūt. Seq̄tur Quapropter vobis cauenda mandamus et vobis obediens p̄cipim⁹ doctrinis apłorū et exemplis ut ab apostolicis regulis nō discedatis. sed cōmunicitā ducentes adimplere satagatis.

Ibidē statim allegatur post Hieroni. ad neporianū. Clericus interpret̄ vocabulum suū et esse nūta quod dicit. Lieros grecolorū est latine. q̄ dñs pars ei⁹. et de sorte dñi sunt. Talis ergo esse debet ut possidea tur a dñi et possideat ipse dñm. Q̄ si quip̄ p̄ia preter dñm possideat pars ei⁹ non erit dñs. verbi gratia si aurū. si sup̄pellecile cum istis nō digna dñs fieri p̄ ei⁹. Hinc levita nō accepit partē in terra sicut ceteri retrib⁹. Ambroſi⁹ consequēter de fuga seculi. hoc in loco inducit. Qui ait. portio est deus. nihil curare debet nisi deu. ne alterius necessitate et sollicitudine impiediat. August. in codē loco Holoz. Huc res invobis pollere dñit. cōscia sc̄z et fama. Lōsciētia est necessaria tibi. fama primo tuo. Seq̄tur paulopost. Nulli licet in societas te nostra aliqd habere p̄prium. Et si qui habuerint faciūt qd̄ nō licet. Seq̄tur. Qui habent p̄prium vel habere volūt aurē p̄prio vivere contra p̄ceptū nō mecum manebūt in sociale vitam. Malo habere claudos q̄ plāgere mortuos. Et concilio laterāli. extra. c. ii. de statu monachorū. Donachi nō precio recipiantur in monasterio. nec p̄mittantur habere peculiu. Peculiu habere ut dicit magister Berard⁹ magnū in tractatu de p̄prietate monachorū non est habere principale dominiū in re ipsa. sed ut seru. sub dñi. sub patre fili⁹. sub abbate monachus. ex licētia ipsoz sub qd̄ sunt. Et in hoc nunq̄ monachis cōcedit sūm glo. In uno. qui est lucerna iuriis. nisi p̄adueta ad ministratōne. ut si fuerit vestiari elemosinarij vel thesaurarij vel hmōi cōmune babēt officiū. deseruens vtilitatē cōmuni ecclesie. ut fideli⁹ sit et prudens dispensator. nō querēs que sua sunt. sed que oīm. Qui autē peculiu habuerit nisi ab abbate fuerit ei pro inūcta administratōe p̄misum. a cōmunione p̄iueſt altaris. Et qui in extremis cū peculio fuerit inūctus. et digne nō peniuenterit. nec oblatio pro eo fiat. nec inter fratres habeat sepulturā. Quod de vniuersis religiosis precipim⁹ obserua. Abbas autē qui diligēter ista non caue-

rito officij sui iacturam nonerit se incursum.
Consequenter Clemens tertius paulo post super quodam canonico regulari qui in articulo mortis agens licet a priore suo monitus proprius quod extra regulam larenter habuerat noluit resignare et sicutem clausit et fuit inter fratres traditus sepulture. Et infra Inquisitione tue respondemus ille canonicus non tantum fuerat ipsa sepultura proximus. verum etiam si sine matrone scandalo fieri potuit de ipso proponi dignus est ecclesia. Item ibidem. Innocentius tertius abbatii et connemti sub latei. Lu ad monasterium. et firmiter inibi bene neque decessero monacho et linea causmisita via. Prohibemus districte sub arte statu edicini iudicij ne quis monachorum proprium aliquid possideat sed si quis aliquid proprium habet non incontinenti restringat. Et infra. Si proprietas. et apud quemque inuenietur in morte ipsa cuius eo in signum pditionis etiam monasterium in sterquilino subteret. finit. quod beatus gregorius in dialogo senariat felicissime. Unde si quisquis alicui fuerit destinatus non presumat illud accipere. sed abbatii aut priori aut cellarario assignet. Nec quicquid in fine. Nec estimer abbas quod super proprietate posset cum aliquo monacho dispensare. Quia abdicatione prophetatus. sicut et custodia castitatis adeo sunt annexa regule monachali. ut circa eam nec sumim posse possit licentia indulgere. Ex autem votu solenne religionis indispesabile sit pater Leuiniultimo. ubi dicit quod semel sacrificatus est domino non potest iam rursus comunitari. Nec facere potest predictum quin deo consecratus per votum religionis obligetur ad hoc quod voulit. Idem sententia Bernardi in libro de precepto et dispensatione. Quicquid ait in spiritualibus in regla est traditum in manu non relinquatur abbatio. Et paulo post. Nec enim abbas super regulam est cui semel etiam ipsa spontanea professione se subiecit et deuolut. Votum etiam paupertatis indispesabile ostendit sanctus Tho. sed a secunde que est littera. Huius enim ait est quod per iurium votum fratrum. et eo quod deo solli votum fit et promittit. Juramentum autem deo hominibus. Secundo quia votum obligat et fidelitate reddendi deo promisum. Juramentum vero et reverentia veritatis que est ipse. Prior est autem infidelitas quod irreverentia ergo et. Et confirmata

tur per eundem in eodem libro in materia de voto ubi dicit quod si votum fiat solenne etiam de impossibilibus verbi gratia. Peccatum egrotis. elemosina pauperibus. et huiusmodi. nihilominus debet semper haberi promptitudo voluntatis. quoties occurrit memorie et facere quod in se est. In his etiam que per se mala sunt et bene fieri nequeunt. dispensatio non cadit secundum Bernardum in epistola ad Adalbertum monachum et in libro de precepto et dispensatione. cuiusmodi est habere proprium monacho quod ad non habendum se astrinxat per votum religionis. Proprium inquit possidere homini seculari licet est. monacho autem purus malum. Nam ubi proprietas ibi singulartas. ut dicit Bernardus ad Lantibusiensis. ubi singularitas ibi angulus. ubi angulus ibi fortes. ubi fortes ibi rubigo et diuisio. Benedictus ergo. Illis inquit quibus incombunt onus de vestiariis et calciamentis. et alijs corporis necessariis prouidendi. statuumus ut hoc deciderit faciant tempore consilio iurta suppetenti facultati et conditione regionis. Et sequitur modus. Et ille quod erit datum singulis canonicis pro vestiario rate in annuali. Non est intelligenda huiusmodi taxa in pecunias das disculperit singillatim. sed magis per litteram regule magistro vestiarii qui debet ista prouidere in communione pro omnibus ipsis in qua quibus incombunt onus de vestiariis et calciamentis. et. Nam distributa cuilibet portione pecuniae ut illi falso opinetur. sequitur quod nulli incombunt onus ista prouidendi in communione pro singulis. Est hoc de anathematice Iberico aliquid cum Achor reseruare. Achor id est peruentus promissum votum. tria de anathemate prohibito contra deum furatur. regulam auream pallium coccineum et trecentos argenteos id est propriam voluntatem. carnis voluptatem et divitias seculi. Tot enim modis religionis frangitur sacramentum. Sed non est tacenda punitio huic sceleri inflata. Pro enim derelici sunt filii israel a domino et prostrati ab hostibus verbis Davidi. et a ritibus cunctis deducti in precipiti mortis. Cum autem fleret Iosue stragem istam. ait dominus illi. Peccauit populus israel. et prevaricatus est pactum meum tulerunt de anathematice et furati sunt et mentiti. et absconderunt intervasa sua. nec

Contra proprietarios

poterit stare ante hostes suos. quia pollu-
tus est. Et nō ero ultra vobiscū donec cō-
teraris virū qui hui sceleris regis est. In q̄
innuīs q̄ dñs in totā eccliam irasci pro-
pter vnu proprietariū. vt dicit autor sum
me vitorū. propterea psequend' est talis
ne propter vnu ceteri parianc omes. Qm̄
yt ait apłs ad Rbo. i. Qui talia agū scle-
ra supple prius enuerata digni sunt mor-
te. Non solū qui faciunt sed q̄ cōsentient fa-
ciētibꝫ. lxxii. di. dicit. Symachus papa
in decretis. Nō est grandis differētia an le-
tum inferas vel admittas. Ec Innocent⁹
ibid. Error cui nō resistit app: obat. Ni
us etiā papa. Quid pdest suo errore non
pollui. qui cōsensum prestat errāti. Et am-
brosius in libro de patientia inq̄. Qui a
socio si p̄t iniuriā nō repellit. tatus in vi-
to est q̄ ille q̄ facit. O formidanda senti-
tia religiō que sequit. Iosue. vii. Anathe-
ma. prietas in medio israel est id est con-
templatiō. Non poterit stare corā bo-
stibus tuis. donec cōteras qui cōramina-
tus est hoc scelere. r̄c. Seq̄tur in fine ca-
pituli. Et lapidauit Achor. om̄is mūlti-
tudo filiorū israel. et cuncta que cōulerat
de anahemate igne cōsumpta sunt. Po-
tius p̄petrariū in seculo cōtra lapidis
bus correctōis. et cremet faciō charitatis
et zeli dei q̄ post mortē suppliciis dissim-
lando depurēt eternis. Scribit ad pro-
positū scđo Nachab. cii. q̄ cū corpora que
cederat in bello cōtra Hor̄giā ydumeuz
post diē septimū. Judas pararet sepelire
inuenit sub tunicis occisoruz de denariis
idolorū. qui ap̄d Janiā coperat cōtra legē
et eos cōperit corruiſſe ob banc cāz. Si r̄
go iudeis viris popularibꝫ tam grauior
tio cōtigit pro acceptis semel et refētis cō-
tra legē eoz denariis. quid pfectis viris si
et trāl gressione votoz solenniū. nec semel
sed p̄ totā vitam corū. Apostasia quedā
est dicit autor summe vitorū proprietas
monachoz maioz q̄ relinqre habitū aut
exire metas ecclie preter plati licentiā / q̄
paupras voluntaria magis est de substan-
tia religionis q̄ habitus. Religio enī or-
dinat ad pfectōem caritatis. que est amor
dei usq̄ ad cōtempnū sui. Habere ergo p̄
priū vt dicit scrib̄s Thom. ii. q̄. q. clxvi.
arg. vii. repugnat pfectōi religionis. Vlo-
luntaria paupras pacis est fundamētū vt
dicit aug. in li. cit. de ciuitate dei. Inter fra-

tres inquit cōcors et amica consonātia ea
ritatis fraterne. cū nihil habetē qđ non
omnes. Ecōtrario inter proprietarios ri-
pe q̄tidiane. inuidie. insurratio. detracō.
nulla pax. nulla caritas. nulla sal⁹. opinio-
nes et brige. adeo vt quicqđ placervi dis-
plicet alteri. Hinc scissure et discordie. ine-
qualitates in habitu et victu. hic abiecit.
hic curiose induit. hic vt dñs. ille vt seru⁹.
hic vt pater. ille vt diues incedit. hic esurit
ille ebrius est. hic aurū cōtra votum possi-
det. ille debitū multis obligat. et oia dilap-
idat et expēdit. Et sic fraudat intētio sun-
datoz. cōeminis ecclesie institutio. vilipē-
ditur euangelica instrucō. negligit pro-
pria salus. et lumē pfecte religionis quon-
dā in ecclia radians pro maiori parte mo-
derni spibus prochdolor obscuratur ne-
dicam extinguis. Et hec de secundo menu-
bro dicta sunt.

Incipit tertia pars.

Shuus tractatus.
Ecūssiorvicius telis duobꝫ expha-
retra. inculat q̄ exposceret ordo et
dignitas materie. superest accedere ad ten-
tum. q̄ p viribꝫ reuelēde sunt p̄petratorū
obiectiones. Prio siqđē loco qđdā polli-
simēto fallere vident. dicētes vestiarū nō
esse p̄p̄riū. s̄z maḡ. p̄curatio. qđ abusio est
nois. Hā p̄curare ē curare p alioz p̄petra-
ti autē p se solo curat. Itē p̄curator vestia-
rū p regulā dicit cē cōis p oibꝫ. isti autē p se
em. In q̄ ūrian f regle necnōr voto paup-
fatis. In deut. xxij. ca. scribit. Lūvōi ro-
ueris dño deo nō tardabis reddere. qz re-
quirit illō dñs deiu⁹. Si morat⁹ fucis
reddere impurabilis tibi in p̄cim. Et paulo
post. Qđ semel egressuz ē de labijs tuis ob-
faabis et facies sic p̄misisti dño r̄c. Et ma-
lach. i. Ad vos o sacerdotes q̄ despiciſ r̄c.
Et infra. Et offertis sup altare meū panē
pollutū. Et paulopost. Non est mibi vo-
luntas in vobis. dicit dñs exercitū. et mu-
nus nō suscipiam de manu vestra. Seq̄t
in fine. Daledictus dolosus q̄ b̄z in gre-
ge suo masculū et votuz faciēs immolabit
debile animal. Masculū vovit dño regu-
laris cum paupra tēdesponsauit. sed debi-
te reddit q̄ adhuc seruat propriū. Irru-
dere ne est augustinū patrē dicētē in exor-
dio regule. Nec sunt que vt obseruetis p̄-
cipim⁹. r̄c. Et seq̄t. Et nō dicatis aliquid

A propriū. Secundo obiectū consuetudinē tanteo tpe. et plonis tam discreta eruditio in tot monasterijs obficiatā. Quibus rīder regula iuris dicens. q̄ possessor male fidei nullo tpe p̄scribit. Et augu. in encyclion. lxxvi. Nostris aut̄ t̄pib⁹ multa mala ita in aptam cōsuetudinē denenerunt. ut aut̄ parva. aut̄ nulla esse credatur quē magna ars horrenda sunt. v̄lozadeo ut nō solū nō occultanda. v̄x etiā p̄:edi cōdant diffamāda videātur. Item idē sup illud ad gal. Timo ne forte sine causa labo auerū in vobis. exclamare inq̄ xp̄ pulsus sum. Vt peccatis boim. q̄ sola iusta exhortac̄m. Utitata vero pro q̄bo abluendis filii dei sanguis effusus est. quāuis tam magna sint ut oīno claudi cōtra se regnū dei faciat. Sepevidendo oīno tolerare et sepe tolerādo etiā facere cogimur. **I**te in sermone q̄rte dñice adūctus. Holite inquit p̄cā contēnere in q̄bo forte iā cōsuetudinē fecisti. Om̄ne mi p̄cā cōsuetudine vilescit. et fit hoi quasi nullū. **I**lico ut obduruit iā dolorē p̄didit. et p̄cute est nec ampli⁹ dolet. q̄d autē nō dolet nō pro saito habendū est. sed magis pro mortuo cōputandum. **L**ū v̄lcus pungit et dolet. aut̄ lanuz est aut̄ adhuc spem b̄z sanitatis. Lū autē pungit et nō dolet. p̄ mortuo h̄ndum est. et de corpore p̄cidendū. Dicant igit̄ proprietas defensores q̄rouerū pauprētē an consuendo ista eos excusat. **S**; dicēt foris q̄ papav̄ ecclia cū eis sup hoc disp̄lauit. Audiāt papā Innocentii expressē dicētē. Abdicatio inq̄t p̄p̄catis. sicut sc̄usto dia castitatis adeo est annexa regule monachali. ut nec summi p̄tificē possit circa eā dispensare. ergo a fortiori nec generale capitulū ordīs. nec abbas p̄t indulgeret. cennū. cū papalis p̄tās excedat oēm potestate inferiōrē post tpm. ut habeat dis. xciiii. cipriani. xii. nō dec̄. **O**x autē votū hoc nō seruerut multis in locis. et plib⁹ annis et magnis viris nō excusat. s̄i magis aggreditur. Inolevit autē hoc et negligentia plato. in salutis eoz p̄culū. Hibil magis dissonū rōi q̄habitu ordinis gerere exterius in oculis boim et statū p̄fectōis simulare interū autē vota saluti necessaria infringe re. Rōnalis est cōis cōsuetudo que a iure approbat dicit Joh. in summa cōfess. li. q̄ti. vi. Et quā romana ecclia seruat. aut p̄cipit seruandā. Irrōnabilis autē vel iniqu

non p̄scribit. Innocentii dicit. p̄ rōnabilis illa dicitur q̄ nō obuiat canonicis institutis. aut quāvis sustinet. Irrōnabilis autē que cōtra canonū instituta et a iure ipso bat. cuiusmodi est p̄p̄tas inter religiosos. Ait enī Greg. cuiā ep̄o. Si cōsuetudinē opposis. tibi est aduertendū. q̄ dñs dicit in euāgelio Joh. xiiij. Ego sum veritas. Nō ait. ego sum p̄suetudo. Qm̄ L̄p̄ ani martiris sentētia est. q̄ q̄libet p̄suetudo quātauis retulat vulgata. sp̄ est veritati postponēda. v̄sus oīgventati h̄rius abolēdus est. Cōsuetudo q̄s sine veritate veritas est detestabilis error. Frustra ergo. cū hic abusus proprietatis. euāgeliorū. canonū et letōrū. patrū autoritatibus rep̄obaf. cōsuetudo dicit. sed magis v̄sita culpa debet vocari. q̄ obligat mente pondere suo ut ait greg. in quarto moraliū. ut nequaq̄s etiā sur gere possit cuī velit. et q̄ vicibus frequētatis praece astringit. q̄li tot vinculis in mēte sua colligat. **S**cribit quoq̄ Hiero. ad Lelantia. Alperā in quirz inluauē fecit nobis virtutū viā longa cōsuetudo peccādi. **I**siō. etiā in li. soli loquioz p̄rio. Nam inq̄tvitv̄sus aboleri difficulter p̄t. et assidua cōsuetudine v̄ti in naturā cōuerit. Animi scelerib⁹ irrexit. vix diuelli p̄t dicit Beda. in li. de templo salomonis. Non est q̄ labor. a cōsuetudine sele p̄stifera revocare. Inanis ergo est bec excusatio in petio. et triuola q̄ p̄tendit p̄p̄ter cōsuetudinē mala. q̄si dice re. q̄ abolita sunt p̄cepta legis. q̄ iā a maiorib⁹ et maiori pte boim nō seruanf. et q̄ nō suare ea a lōgo est cōsuetū. **L**etitio obiectū p̄p̄teries defensores. q̄ in capitulū eoꝝ de hmōi. pp̄:ietati. v̄su dispensationū est v̄lozadeo q̄ ap̄l⁹ nō sit timidū. Pace salua dicētū. ut dictū ē supra. et allegant p̄ decretalē. Innocentii. iii. cōtra de sta. mo. cū ad monasteriū. **O**x votū paupr̄at. adeo annexū est regle monachali. ut nō estimet abbas q̄ sup h̄ndā p̄p̄riate possit cū ali quo dispensare. imo nec summi p̄tificē. Idem dicit sc̄tū L̄bo. in. ii. ii. q̄. lxxvij. de voto solenni. q̄ est indisp̄nabile. Lō formiter ad decretalē. quoniā min⁹ est cōtutare votū q̄ absoluere vel dispensare. Sed aīal de voto cōmutari nō p̄t Leni. p̄cōn. Sancū erit inq̄t līra et cōmutari nō poterit p̄p̄t meli⁹ aut p̄ci⁹. Lāz assignat doctor sanct⁹. Quoniā mortibi vouchab

Contra proprietarios

deo.sanctū reputabat/ quasi divino cul-
tui mācipatiū. Sicut nec modo calix aut
alia res cōsecrata deo posset cōmutari in
meli aut peius. Si ergo nō p̄ summ⁹ p̄o-
tifer sanctificationem rei inaiate tollere. vt
lapidis altaris calicis. aut vestimentorū.
ergo multomin⁹ ab hoie deo sanctificate
pervotū solēne religionis. Ideo facere nō
potest papa q̄ q̄ religiōis p̄fessione sc̄i-
catus est deo. nō teneat tribus essentiali-
bus votis q̄dū stat in religione. Rur-
sus q̄ votū est p̄missio deo facta dicit san-
ctus Tho. et nō reddere deo votū. sp̄es q̄
dam infidelitatis est/q̄ sub dispensatōne
nō cadit. Et sicut nō p̄ abbas prece-
re malū suo monacho/ vt dicit idē sanc-
tū sc̄de in materia devoto: ita bonū deo
debitū nō p̄t phibere. Et in manifesti ma-
lis dispensatio nō excusat a culpa. Hinc
sc̄tus Berni. in li. de p̄cepto et dispensatōne
dicit. In p̄ se malis nō cadit disp̄p̄atio/ et
que bñ fieri nō p̄nt. cuiusmōi est h̄re pro-
priū ei qui om̄ia abiecit in voto paupertatis.
Hoc inq̄t Berni. ad adā monachū secula-
ri. p̄p̄ū possidere līcītū est. monacho vero
purū malū. Deniq̄ si dispensatū est iu-
re aut facto. nō deberet hoc votū exigere p̄
fitētib⁹ nec p̄mitti in regula. Dicit quoq̄
Berni. in li. de p̄cepto et dispensatōe. q̄ q̄
quid in regula traditur. in manu nō relin-
quif abbatis. Necq; abbas supra regulaz
est. cui semel ipse lese sp̄oranea p̄fessione
subiecit. Quarto obiectū et dicit q̄ tra-
ditio illa clauī excusat que fieri solet q̄li-
ber anno in manu sup̄ioris. Itud repu-
gnat obiectōni precedēti. Ha si dispensatū
est de hoc p̄p̄iatis voto/ vt obiectio p̄-
cedens p̄tendit. frustra est clavis tradēda
abbati in signū p̄sensus. Et etiā p̄tra des-
cretale sepius allegatā. que votū indispen-
sabile ponit paupertatis sicut castitas. Er-
go sicut abbas nō posset disp̄p̄are de for-
nicatōne. ita neq; de possessione in p̄p̄io
nisi dūtaret in cōi. ratōe alicuiū āministra-
tōi vel officiū. et nō p̄vestiario vel necessi-
tate singulari. Tēste decretali ex cōilio la-
teranē etiā de statu monachōz que ait
Monachi p̄ce nō recipiant nec peculiz
um habere p̄mittant. Peculium lōge min⁹
est q̄s p̄p̄ū. qz fm̄ iura q̄ res bñt in pecu-
lio nō bñt plenū aut principale dominū
sibi. s̄ suo sup̄iori. vt seru⁹ sub dño. filius
sub parētib⁹. et monach⁹ sub abbate. sed ex-

eoꝝ sub q̄b⁹ sunt licētia. p̄ tēpe p̄mutādi.
rendendi. Et hec potētia nō est libera
sed limitata et subiecta. et tñ p̄ciliū Latera-
neni. hoc phibz monachis. a fortiori ergo
p̄ op̄iū. Obiectio ergo p̄dicta abusus ē:
et irridere deū qui tñ nō irrideat ut ait apo-
stol⁹ ad Gal. vi. Holū ergo līcītū est illis
et p̄missum claves abbati vel sup̄iori refer-
re/ qui bñt ammīstrationē. vt magisterve
starij. thesaurarij. cellararij. aut elemosy-
narij. in signū subiectōis et āministratō-
nis. Endoꝝ quoq; est. et delusoriave
ritatis p̄tēse. clavē abbati referre. qz clavē
referunt. sed retinēt operē affectu. que
sunt sub clave reclusa. Duo sunt inq̄t Hu-
go de san. vict. que relinq̄re oportet p̄ter
deū. Facultas retinēdi quicq; p̄p̄ū. et vo-
luntas bñdi. Et tñ tradēdo clavē neutrū
relinq̄tur horꝝ. Dic q̄so defensor p̄p̄iat-
tis/ qd̄ fūas in cista. tuū est an nō: Tuū
dicere vētā regula in p̄cipio. Nemo
inq̄ens dicat aliquid p̄p̄ū. Ergo tuū nō est
sed om̄iū. nec tibi seruare debes. aut in-
vsum accipe qd̄ tuū nō est. Quid ergo cu-
stodis nō tuū: Repone. repone in cōi qd̄
tuū non est sed oim in cōi. neq; clavē refe-
ras/ q̄ clavē habere nō debes. Quinto
obiectū defensores p̄p̄iatis dicētes nō
esse p̄p̄ū. p̄ hoc q̄ ad nutū manz abba-
tis quorū volet reuocare. Cōtra hos iaz
in parte respōsum est sup̄ra. Drio q̄ neq;
religiosus retinere potest peculium. aut ser-
nare nisi p̄ āministratōne officiū nec ab-
bas p̄t disp̄p̄are. Sc̄do q̄ nec abbas est
sup̄ra regulā que hoc phibet. s̄z regule ob-
ligatus et subditus. vt dicit Berni. in li. de
p̄c̄s. et disp̄p̄. Fallit ergo et q̄ retinet pe-
culium. et plat⁹ q̄ cōsensit. nisi p̄ āministratōe
seruioz est leone prophetas. maxime si
hypocrisi cōmisceat. Simulata enī equi-
tas duplex est inq̄ras. dicit aug. sup psal-
levi. Dupli gradif via dicit Grego. qz
corp⁹ exteri⁹ s̄z p̄ amore glōris mūdō viuit
Et cōtra phibitionē Moysi induit veste
cōtexta ex linō et lana. Deu. xxij. Per lanā
simplicitas. p̄ linū subtilitas subdola in-
telligif. Linū celat int̄. lana exteriū
ōntat. Nulla res inq̄t Chrys. sup Barth.
sic exterminat sicut simulatio. Ha malū
sub sp̄e boni celatū nō cauetur dū non co-
gnoscit. Huiusmodi est proprietarius. q̄
propriū excusat palliat p̄ abbatis licētā
Non habeo inq̄t. non possideo. s̄z abbas

mens etiam nostra abbatis voluntatem si
forsan per communem necessitate fratrum sciret ab
batem receptus quod possideret absconderet.
Aut si bono modo non possit, inutiliter expo
neret. **S**ecto obiectum dicentes, prius non
est aliquid custodire per necessitatem secretum,
et potissimum infirmarum. Quos huius Au
gustinus fundit in eo quod talibus prouidere non
neglectit in regula cum dicit. **E**grotantibus
curas sue post egreditur reficiendo, sine
imbecillitate laborantibus aliqua aut febris
bus non alicui debet iniungi, ut de cellario
perat quod cuius opus esse presupponatur. **S**iue
autem qui cellario sine qui vestibulo, aut codici
bus preponuntur sine murmure seruiant
fratribus suis. **I**ncidis ergo in altero laqueo
rum, quia vel patre Augustinum corrigis/
qui non sufficienter prouiderit necessitatibus
singulorum, aut de fidelitate diffidis fra
trum dubitans ne circa egestates faciant de
bitum suum, val quod verisimilius dete so
lum cogitas, cui parvum aut nihil cure est de
ceteris, dummodo nuptiis prouisus es. **E**
Audeo dicere quod obiectio pôdica officia ea
parte vnde sanare putat. **Q**uoniae si paucus
perturbis obseruaretur votum inter fratres lo
ge feruendio, arderet caritas fraternalis et cura
atque sollicitudo maior esset infirmorum, pie
tas intima et visitatio cordialior, quoni
am tunc uno infirmate oculis infirmarentur.
Tunc illud. **A**utem q. Si patitur unus me
brum compatiuntur et. **S**i propria null
la essent, nemo alium expectaret ad iuvan
dum et succurrendum fratri infirmati. **H**ec
modi dicere bice qui infirmatur satis habet
vnde medicos habeat et custodes. **T**unc
quisque succurrendo fratri exemplum daret
quomodo veller sibi in simili casu succurri
tur. **S**eptimo obiectum antedicti defenso
res proprieans dicentes necessarium pro
primum pro festinadis et suscipiendis amicis
Respondens, quod ad hoc est in ordine Aus
gustini hospitalitas instituta, et prouidus
frater eloquens et discrus est eligendus/
qui sciat amicos et benefactores ecclesie be
nigne suscipere, et facultatum possibilita
tem, iuxta doctrinam Pauli ad Heb. xiiij.
Laritas fraternalis inquit maneat invo
bis et hospitalitas nolite obliuisci. **Q**uia
per bac quodam placuerunt et. **H**ec multum uti
lis religiosis querlati frequenter amicorum car
naliu[m] quod reliquerunt mundu[m]. **P**ropter quod
ait Aug[ustinus], filius suis in regula circa finem,

Non carnalis sed spiritualis sit inter vos dilec
tio. **Q**uapropter vero religioso cui modus
crucis eius non multum affectuosa est carna
liu[m] quamvis visitatio. **N**a qui deterra est
de terra loquitur. **T**ractantque fabrilia fabri.
Que omnia vetus religiosus sunt facienda.
imo vero abominanda. **N**on non relinquit ins
criptis preciis et misericordiis non potest esse di
scipulus. **O**ctauo obsecratur vestiarioribus expensis ecclie prouidetur vestiarioribus dabo
cuilibus portionem pecunie quam in communione.
Doc non est verum. Esto tamen quod ita sit, in specie
hoc pale comodum parvum non est frangendum
votum. **Q**uia non sunt facienda mala vi veni
ant bona, ad Romani. iiiij. **P**reposto ordo
vota postponere quo lucro, soleme summis
noctilucentibus, aurum et gemmas carbonibus
Apponere ditias et ipsalia bona bonis ani
me, absurdum est et ordinem pertinere ergo et.
Nono obiectum dicentes minor est occupa
tionem fratrum esse dare uniuersis summis pecu
nie per vestiariorum. **C**um reverentia dicentibus, non
est ita, imo paupior est occupatio vii aut
duorum, quam omnium in officio vestiariorum. **H**oc eti
am resonat dicto p[ro]bi. **F**rustra fieri per plus
quam propter pauciora. In unitate siquidem ecclis
ias est caritas, pacis concordia, et quod super omnes homines
est deus. In pluralitate aut singulari
tas, divisione, inuidia, rixa, superbia, et omnis ma
li solum est. **E**t accesso adhuc quam ita non est
et occupatio maior adesset in coi vestiario
puislo per unum aut duos, quam per omnes singilla
tim in proprio, nibilominus tamen minime malum est
occupatio, quam votum transgressio, et regule cuius
modi est p[ro]prietas. **T**ecum non minime abiurata est
proprietas in vestiariorum, quam in cellarario, per res
gulam. **E**rgo si per cellario unus solus ipse dis
quare etiam unus aut duo per vestiariorum non
sufficiunt, ut obseruet regula quod hoc tonus iu
bet fieri, nam negari non potest quoniam occupatio v
nius aut duorum minor sit, quam omnium frat
rum. **E**t sic retoque obiectio in confusio
nem obiectum. **D**ecimo et ultimo sub
dunt obiectiones nostra voluntaria proprietate
tem, quas ponit sanctus Thomas in. iij.
contra gentiles. **C**ontra hanc inuidit p[ro]mo:
Vigilant[ur] bereticorum, et quidam sequaces sui non in
telligentes de quod loquuntur neque quod affirmant.
Naturaliter est inquietus cuilibet animali ut subtile
cessaria vita prouideat, vii non quilibet per animi ap
petita est frugibus et puissimis ipsoz. **F**aciunt[ur] estate
formice et apes ut congregent vires bieme vivat.
Sed hoc in multis idigunt, quod non sicut inueniri potest.

Cōtra proprietarios

Opuscula

opus est illi pūissone. Secūdo qz p substantia diuitiaz esse homis cōfirmat. ergo paupertas est cōtra legem nature. Naturaliter enī diligit vñu quod qz pmauerē / z id quod necessariū est ad illud. Tertio est homo naturaliter animal sociale civile / et i libro politicoz Aristotelis dicit. Societas anie est in mutuo iuuaminez subsidio amicicie q paupertas implere non p̄t ergo z̄. Nam per diuitias et facultates liberam amicos a malis. ergo bone sunt. Quarto paupertas est mala p̄ se. ergo z̄. Antecedēs pba tur qz est occasio furii. adulatiōis. pūrū. et maloz multorum. Quinto. nam libera litas est virtus que danda tribui et retinet retinēda. Virtu illi oppositū in mai⁹ est p̄digalitas q omnia largit. virtu autē in mis̄nus est illiberalitas / que retinet q danda sunt et dat que retinēda. Et ergo paupertas voluntaria virtu in maius. qz omnia sua largitur et nihil retinet p̄ se. Pro solutione dicoz dicid idem sanctus Tho. q meliora et maxima bona hominis sunt / scietie / et vñutes. minima sunt bona fortunae extrinseca. media sunt bona corporis. In tantū ergo sunt diuitie bone. in qstum pficiunt ad vñtutis vñsum. qz que ad finē sūt / modū accipiunt fm exigentia finis. Si vero per vñsum diuitiaz impeditur virtutis vñsum. non amplius bona dicenda sunt sed mala. Dopt quod dicit / q bonū est habere diuitias ei q virtutur ad virtutes. et malū qui p eas retrahibit a virtute / nimia sollicitudine vel amore aut elatione. Vincet dicit q contemplativa vita perfectior est q activa. quia paucioribus indiger diuitijs. activa vero pluribus. Occupatur autē humana sollicitudo circa tria. Primo circa se. Secūdo circa personas sibi cōiunctas et familiā domumqz. Tertio circa res pecurandas quibz homo indiger ad vñtate sustentationē. Paupertatis ergo voto abijcitur sollicitudo rei exterioris / cōsilio diuine legis. Dath. xix. Si vis pfect̄ esse z̄. Voto autem continentie abijcit sollicitudo rei familiaris. Psilo scripture sc̄te Lox. vii. Qui sine vñore est cogitat q domini sunt. Voto aut̄ obediētie abijcit sollicitudo sui / curā ei cōmittēdo supiori. Hebreoz. vii. Obedite p̄posis vñis et subiace te eis. ipi enī pugilat / q rōem reddituri p̄ aiabus vñis. Et ergo in q sc̄us Thomas ibidē paupertas laudabilis / qz liberat a vñtis. qz homies p diuitias iplicant / vt mēdeco liberī vacēt. et q̄to magis hō p pau

pertatē liberat̄ ab impedimentis vacandi spūlibz. tāto est laudabilior. Nō dicit ian to melior q̄to maior. sed q̄to liberior ē ab impedimentis seculi p̄preditibz vacare do. Ad p̄mam obiectionē. Vigilat̄ bereti et suo p̄ seq̄cūz dicendū est q naturale sit p̄gregare necessaria ad vitā. n̄ tñ optet omnes circa hoc opus intendere. qz sicut apel nō oēs eidē op̄i vacāt. sed qdā mella p̄ficiunt. quedā constrūt̄ edes. reges autē non vacāt istis. Ita homibz multa sunt necessaria / que ab uno fieri non possunt / sed a multis et diversis fm distributionē diuine sapientie. Vita n̄a indiget vñris spūlibz a tpalibz curis alienis / qui p actus intēdant diuinis sacrificiis et p̄templationibz / ad sup plendū defectū seculariū / p̄templatioz sustentationi insistentiū. Sic oēs videt p ceteris membris / man⁹ defendit oculū / et laborat p sustentatione alioz mēbroz. et sic de alijs qm̄ ml̄ta vñū corp⁹ dicit apl̄s Lox. ii. Id sc̄dm dicendū q monachi relinquēdo tpalia nō subtrahūt sibi nēcessaria vñte / s̄ remanēt eis in cōi vita. Ad tertiu dicendū q nec relinquentes oia faciūt cōtra caritatē huane societatis / vt satis expiētia dōct̄. Ad q̄rū dicendū q diuitie nō sunt p se bonū. Sunt ordinant̄ ad bonum rōis. Un̄ nibil p̄hibet paupertatē meliorem fore / si ad id bonū rōis ordiat pfect̄ / q̄ diuitie / q̄ extiora / bona nō sūt / nisi vñad interiora ordinat̄. Et sic virtu ex paupertate oris male ordinata ad rōem / sic ex diuitijs silt̄. A quintū dicēdū / q paupertas n̄ p̄trariet / nec est pdigalitas abijcere oia ppter p̄pm / cū h̄ facit religiosus debito smērōnis et caritatis. Nam pl̄ est se mori exponere p vñtutē fortitudis q̄ vñcere paupertatē p̄f̄ liberī vacādū do. Et cū arguit̄ paupertate q̄ suader et cogit furari z̄. Uz̄ e de coata n̄āt de voluntaria. Gileat ḡ vigilat̄ beretic̄ cū suis cōplicibz et fautoribz. Gileat d̄z amō p̄prietari / eoz q̄ defeliores et fautoribz / querant̄ q̄ ab errore vie sue / et solvant vñra q̄ distinxerūt labia sua. vt tādē audir̄ mereat̄ vos q̄ reliqstis oia z̄. cētuplū accipiet̄ / et vitā etiā possidebit̄ / quā nob̄ p̄cedat q̄ pm̄lit amē.

Prima p̄ oper̄ mḡi Johis de gerson sa cr̄p̄ l̄raz doctoris resolutissimi / tpianissimis / p̄plecēs tractat̄ fidē ac p̄tāce; ecclesia sticā cōcernētes sūnit felicit̄. anno dñcēna/ tuitatis. Mcccxxviii. Pensis vero se/ ptimbris ydus quarto.